

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro}. 98.

W NIEDZIELĘ DNIA 9. GRUDNIA 1798.

Z Paryża d. 15. Listopada.

Nieporozumienia między naszą rzplą i Szwecyą nie są dotąd jeszcze u-
przątnione i zdają się większym podlegać
trudnościom. Dyrektoryat iak mówią,
upiera się przytym ażeby obywatel La
marque za posta naszego w Sztokolmie u-
znany został.

Mowią, że żadna wyższa zwierzchność
nie dawała rozkazu, aby pałac Egalité
(iak się niedawno stało) był wojskiem
otoczony. Przypisują to zbytaczney gor-
liwości jednego officyera, który miałbydź
zato mocno naganiony, że niepotrzebnie
trwożę zrobił. — Miano tylko do Temple i
do innych tu eyszych więzień przyprowa-
dzić osoby w Bruxelli i innych Belgickich
mieyscach aresztowane.

Tuteysze pisma mówią, że w Neapolu
odkryto spiszek i z tego powodu aresztowa-
no mnostwo osób, ale najsłwiejsze wia-
domości z Włoch nie ieszcze o tym nie-
wzmiankują.

Chodzi pogłoska, iakoby jedna Hollen-

derska kompania oświadczyła, że pódey-
muie się dostarczać wszystkiego dla woysk
rzplitey o 13 procentow taniey niż inni Li-
weranci, na co żadnego zadatku nie chce,
tylko żeby iey wypłacono w dobrach na-
rodowych. Ale ta wieść zdaie się bardzo
niepewna.

Utrzymywanie naszych więźniow w
Anglii, które się regularnie wypłaca, wy-
nosi teraz przeszło 1,200,000 Frankow mie-
siecznie. Więźniowie są dobrze utrzy-
mywani bo na każdego prostego wy-
daie się codzień naymniey 24 Soldow.

Między niepewnemi tuteyszemi wia-
domościami iest i to, że przeszłego W.
Wezyra i matkę Sultana stracono za spi-
szek odkryty w Konstantynopolu.

W nocy na d. 7. t. m. dało się uczuć
w Bordeaux trzesięnie ziemi, które w po-
bliskich okolicach nowe mury &c. poo-
balało.

Gwardya narodowa z Lill, która do
Belgium wyszła była powrocila teraz na-
zad do swojego mieysca.

Wszystkie wiadomości, w tutejszych pismach względem wyruszenia Buonapartego z Egiptu nie są bynajmniej urzędowo potwierdzone. Owszem upewniam, że on się ciągle zatrudnia zrepublikanizowaniem Egiptu, że porobił wszędzie municypalności, że konwencya narodowa Egipska ma być, albo już jest zwołana, że balony które na Egipcyanach wielkie wrażenie uczyniły, wiele pomagają do dobrego powodzenia Buonapartemu, i że Koptowie i żydzi bardzo są do niego przywiązani oprócz Arabów włączając bawących się.

Mowią, że w Cysalpińskiej rzpltey młodzi ludzie od 17 do 28 lat mają być wybierani. Faypoult powraca nazad z Medyolanu do Paryża.

Oto jest pieśń śpiewana dnia 23 lipca w wielkim meczecie w Kairze, o ktorey dawniej namienialiśmy.

” Wielki *Allach* nie jest już więcej na nas zagniewany! Zapomniał o wykroczeniach, za które pokutowaliśmy przez długie od Mamelukow uciemiężeni! Opiewamy miłosierdzie wielkiego *Allach*.

” Ktoż jest ten, co przed niebezpieczeństwem morza i zapalczywością nieprzyjaciół kochanka zwycięstwa ocalał? kto jest ten, co przyprowadził mężnych z zachodu po nad brzegi Nilu? Jest to wielki *Allach!* wielki *Allach!* nie jest więcej na nas zagniewany, opiewamy miłosierdzie jego. Beiowie Mamelukow spuścili się na swe konie, stawili piechotę swoją w szyku do bitwy; ale kochanek zwycięstwa na czele mężnych z zachodu zniszczył piechotę i konie mamelukow. Jak promienie słońca rozpędzają wznoszące się rano z Nilu wapory, tak mężni z zachodu rozpró-

szyli armią Mamelukow. Gdy wielki *Allach* rozgniewany jest na Mamelukow, gdy mężni z zachodu prawą są zrzenicą wielkiego *Allach!* o dzieci ludzi schylcie czoła wasze przed sprawiedliwością wielkiego *Allach!* głoscie miłosierdzie jego.

” Bostwem Mamelukow jest złoto, pożeraią oni pokarm ludu, gładzemi są na skargi wdow i sierot, uciskają bez litości ubogich; dla tego wielki *Allach!* zniszczył nakoniec panowanie Mamelukow, wysłuchał modlitwy uciskionych i stał się miłosiernym dla nich. Mężni z zachodu czcicielami są wielkiego *Allach*, stanowią przykazania Proroka jego, kochają lud i uymiają się za uciskionych, dla tego kochanek zwycięstwa jest także ulubionym wielkiego *Allach*, dla tego mężni z zachodu zastonierni są niezłomną tarczą wielkiego *Allach!*

” Cieszcie się wy dzieci ludzi, że wielki *Allach* nie jest już na nas zagniewany! cieszcie się że miłosierdzie jego sprowadziło mężnych z zachodu, dla oswobodzenia nas od iarzma Mamelukow.

” Niech wielki *Allach* błogostawi kochankowi zwycięstwa, niech sprawi aby się wojsku mężnych z zachodu dobrze prowadziło. A my silnym ich ramieniem zniewoli wydobyci i wsparci opiewamy wiecznie miłosierdzie wielkiego *Allach*.

Z Bazylei d. 15. Listopada.

Na dniu 19 października senat potwierdził wyrok rady wielkiej znoszący wszystkie cechy w rzemiosłach i każdemu dozwolił robić rzemiosła, stosując się do ustaw; lecz wyłączone z pod tego profesye tyjące się zdrowia i bezpieczeństwa obywatelskiego jako to: aptekarzy, piekarzy i rzeźników.

Od trzech miesięcy mowiono po wie-
le razy w naszym prawodawczym ciele o
postanowieniu ustawy względem emigran-
tów; ale tym się nie zatrudlano z powo-
du, iż dawniejsze ustawy nie broiły
Szwajcarom opuszczać swojej oyczyzny,
lecz gdy od czasu zapadłej ustawy wzglę-
dem popisu wojennego wielka liczba ludzi
młodych udała się za granicę, ciało pra-
wodawcze uznało za rzecz potrzebną za-
trudnić się ustawą o emigracyi, i o to jest
co w tej okoliczności w radzie wielkiej
powiedziano. Na sefsi d 6 listopada rap-
port o emigrantach był w porządku dzien-
nym i kommissya proponowała zamienić
w ustawę projekt następujący: "Zważa-
jąc, że prosta emigracya nie może być
stosownie do trwających dotąd ustaw w
Helwecyi za występek uważana; zważa-
jąc, że osoby emigrujące niezaczeniają wy-
kraczać przeciw oyczyźnie, aż od momen-
tu, w którym w zamiślach przeciw rewolucy-
nych starają się szkodzić wolności
swojej oyczyzny, wzbudzać jej wewnę-
trznych lub zewnętrznych nieprzyjaciół, i
zniszczyć skład jej rządu; Rada wiel-
ka stanowi: Dyrektoryatj wykonawczy
jest wezwany do przesłania sądowi krymi-
nalnemu wszystkich pism w rękach jego
będących, któreby dowodziły, że Szwej-
carowie wchodzą istotnie i dopomagają
planom przeciw rewolucyynym, i do roz-
kazania aby rozpoczęto przeciw tym zdraj-
com swojej oyczyzny. sprawy podług u-
żywanego sposobu. „

Zimmermann znaie takowe środki
za niedostateczne i żąda odesłania do
kommissyi: — Pellegrini "Z zimną krwią
rozważałem rapport i nie wahałem się twier-
dzić, że jest zdrożny i przeciwny wszyst-

kim prawidłom polityki. Konstytucya la-
sno nam okazuje nasze prawa i powinno-
ści „Obywatel winien oyczyźnie samego
siebie §. 14. — Winien jest wykonać przy-
sięgę służenia swojej oyczyźnie i sprawie
wolności i równości jako dobry i wierny
obywatel §. 24. Każdy obywatel jest uro-
dzonym żołnierzem oyczyzny §. 45. Jakże
więc można pogodzić te święte powinno-
ści obywatela z nieograniczoną wolnością
emigrowania, którą mu kommissya przy-
znaje. Któryż patriota ośmielił się twier-
dzić, że emigracya w niniejszych okoli-
cznościach jest obojętnym czynem? Jeżeli
oyczyzna powinna zawsze polegać na
swoich dzieciach, czyliż będzie im wolno
opuszczać ją w tym momencie, w którym
ludzie okrutni dla zamordowania jej pod-
noszą swoje zbrojeckie sztylety. Wykro-
czenie przeciw związkowi towarzyskiemu,
złamanie przysięgi, zdrada, wszystko to,
nie jest czynem obojętnym, ale przeciw-
nie największą zbrodnią. Emigracya za-
tym sięgnąć powinna całą naszą uwagę.
Nie mam ja aby opinia, która każdą
ustawę o emigracyi widzi być niedorzecz-
ną, samowolną i despotyczną, miała u-
czynić jakie na umysłach waszych wra-
żenie. Bezwątpienia ustawa ta byłaby sa-
mowolną, gdyby emigracya była obojęt-
nym czynem, lecz że jest wykroczeniem
przeciw konstytucyi, przeciw związkowi
towarzyskiemu, i st zatem czynem niego-
dliwym. Zaczniemy przeto od wezwania
emigrantów do powrocenia na łono swojej
oyczyzny; powiedzmy im, iż oyczyzna
otwarte ma jeszcze ręce dla przyjęcia ich,
i że wszystkich dawniejszych przewinień
zapomina; lecz jeżeli głuchemi się stają na
głos natury i w uporze swoim trwając nie

powracą w czasie im oznaczonym, oświadczy, iż uważani będą jako nieprzyjaciele, a majątki ich skonfiskowane zostaną. Drugi szrodek, który kommissya nam proponuje równie jest niedogodny. Dla czegoż przedmiot ten odkładać do ustanowienia sięgi ustaw cywilnych, jeżeli okoliczności nagłego wyciągnięcia ratunku? dla czegoż spóźniać zarządzenie bezpieczeństwu oyczyzny, aż do momentu iey niebezpieczeństwa, kiedy dzisiaj nawet możemy się tym zatrudnić? Odwołuję się do Was Obywatele!... Co do mnie przyznam się, iż nie znam takiej polityki, która zamiast uprzędzić zbrodnią, spóźnia się z iey ukaraniem. „— Pelegrini odrzuca raport.

Cartier słysząc czytane słowo zważając, wcale czego innego spodziwał się. — Widoczną jest rzeczą, iż kommissya nic nie zrobiła. Żądano od niej ustaw przeciw emigracyi, a ona odwołała się tylko do dawniejszych ustaw, które względem tego przedmiotu zupełnie milczały. Odrzuca raport.

Freuseh mówi za raportem z powodów w nim przytoczonych. Escher, Nuce mówią w podobnym sposobie jak Pelegrini. Kuhn przywodzi rzeczpospolitą Ateńską, gdzie była ustawa zabraniająca w momencie niebezpieczeństwa oyczyzny oddalać się za granicę albo być obojętnym, wchodzi potym w rozbiór niektórych szczegółów tych zasad, których kommissyi trzymać się należy. Okazuje, iż powinna rozróżnić czas emigracyi przed albo po zaszły rewolucyi, zamiary emigranta, iego sposob życia i postępowania, i względem tego wszystkiego proponować szrodki przyzwoite do przeszkodzenia dal-

szej emigracyi. Nakoniec wnosi odesłanie do kommissyi. Rada nie jeszcze względem tego nie postanowiła.

Z Londynu d 16. Listopada.

Dnia 10 t. m. Tone naczelnik Irlandzkiego złączenia, przed sądem woyskowym w Dublinie był stawiony. Skoro mu oskarżenie o najwyższą zdradę przeczytano uznał się sam za winnego, lecz prosił aby mu powody swego postętku wolno było przeczytać, co mu po naradzeniu się sędziów pozwolone było, i iego dowody wraz z processem do wice króla odesłano. „ Nie jest moim zamiarem zatrudnić was długimi dowodami i słuchaniem świadków, moje własne przyznanie oskarżenia czyni niepotrzebną całą tę formalność, która iak dla was, tak i dla mnie jest przykra. Com zrobił, zrobiłem z przekonania, nie żądam więc żadnej łaski, bo nikt nademną nie będzie miał liłości, przewiduję koniec moiego uwięzienia, i jestem na moy los przygotowany. Celem moiego życia była niepodległość moiej oyczyzny, i dla niej wszystkiem offiary czynił. Miłość wolności jest mi od natury i edukacyi wpoiona, dla tegoż wszelkiemi trudnościami więzieniem i ściercią nawet samą pogardził. Dostawszy się w niewolę byłem po kraiu w krydanach włączony. Związek z Anglią uważałem zawsze iako nieszczęście Irlandyi, dla tegoż wszystkich użył sposobow, ażeby ją oderwać, i 3 miliony moich współziomkow obywatelami uczynić. (Tu prezydent przerwał mu mowę, że jeżeli w takim tonie mówić będzie, sąd go dalej słuchać nie zechce.) Władząc (mówił dalej) Irlandyą bez obcey pomocy za słabą do zrobienia się niepodległą, szukałem wsparcia we Francyi i

Francuzka rzeczpospolita przyjęła mnie. Żaden sąd nie może tych zasad osłabić, które mną powodowały. Nie powinienem za nic odpowiadać, co się w mojej nieprzytomności działo, i nigdy nie innego nie radził, tylko wojnę otwartą, ale niestety! z obydwóch stron okrucieństwa popełniano, na które się użalam. W tym życiu wszystko zależy od przypadku. Nie będąc Wasingtonowi równy, muszę życie utracić. Jam już zrobił swoją powinność, i sąd teraz swoją zrobi. Człowiek taki jak ja, na okropność śmierci powinien być uzbrojony. Ja się w podobnych znajduję okolicznościach, jak emigranci Francuzcy, i mam prawo do tego szanownego postętku w jaki się rzępla Francuzka, z Charetem i Sombreuil obeszła gdy dla nich na śmierć wojskową zezwoliła. Gdy żądam być rozstrzelanym, to czynię dla tego mu duru, który noszę (bo się stawil usądu w mundurze Francuzkiego jenerała aduacta.) Żądam jeżeli być może, aby los moy w iedney godzinie był rozstrzygniony., — Dnia 12 listopada Theobald Tone przez sąd wojskowy za winnego zdrady najwyższej jest uznany i na śmierć osądzony. Dzisiaj o pierwszej godzinie miał być tracony, lecz rano o godzinie 4tej nożem na obie strony ostrym garło sobie poderznął. Chirurg garnizonu Auslay, który go odwiedzał powiedział: że teraz z miejsca nie może się ruszać bez utraty życia. Lubo krtań w gardle nie jest naruszony, jednak mała jest nadzieja jego uzdrowienia.

Donoszą także z Dublina, że buntownik Holt poddał się lordowi Powerscourt, i że teraz siedzi w areszcie. Jest teraz w robocie handlowy traktat między Anglią

i Portą, który wkrótce się ukończy, i dla naszego handlu bardzo ma byćdź pożyteczny.

Papiery nasze spadły na 54 $\frac{1}{2}$. ; Rożae tego naznaczą przyczyny między innemi i tę, że w następujący wtorek król w swojej mowie żadney nie ma uczynić nadziei do pokoju, lecz ciągnienie wojny nowemi siłami iak najmocniey zalecać.

Duński wchodnio Indyyski okręt Dunsfeld z Bengalu do Kopenhagi płynący, który od Francuzkiego kapra był wzięty, d. 29 p. m. od naszej fregaty Dyana znowu jest odebrany i do portu iDungaron zaprowadzony. Z liniowego okrętu Hoche, który z Angielskim okrętem Robust, i fregatami Hebe i Doni, przybył 800 ludzi w Longschwili na ląd wysadzono, potem ich do Londondery i Newry odesłano, z kąd do Anglii popłyną. Fregata Hebe z Jenerałem Hardy i innemi officyerami Francuzkiemi popłynęła do Liwerpool, i iuz tam stanęli; fregata Latona i szalupa Shark będą 33 żaglow z rybami z Neusudland do Portugalii konwoiować

W ostatni poniedziałek urząd morski zrobił kontrakt na 130,000 par trzewikow.

Podpułkownik artylleryi iKohler, przeszedł do Tureckiego państwa na jenerała brygady.

Xiążęta krolewiczowie Edward i Ernest w krotce na parow krolestwa będą wyniesieni, pierwszy z tytułem Xięcia Comberland, drugi Xięcia de Kent. Utrzymywanie ich każdego będzie wynosić 12,000ł. szt. P. Beersford z mowcą Irlandzkim niższej izby iuz kilka odprawił konferencyi względem złączenia Irlandyi z W. Brytanią.

W południowej Irlandyi jakaś nieciężność między Angielskimi i Irlandzkimi regimentami milicyi ma panować.

W Hiszpanii nie tylko przywozu Brytańskich towarów na neutralnych okrętach, ale też surowych materiałów z naszych kolonii zakazano. Dla tego inwentarz wszystkich Angielskich towarów w Hiszpanii spisano, i przedawać ich zabroniono.

Ministryalna gazeta mówi, że dochody W. Brytanii są tego roku większe niż przedtym.

Linowy okręt Tigien, na którym się Sidney Smit znajdował powrócił nazad do Plymut. Przybyły tam także zdobyte na Francuzach fregaty Embuscade i la Coquille o 44, a la Recluse o 40 armatach. 25 wojennych okrętów wyszło dla krążenia około Orient.

Znamy Gratan w Londendery z listy obywatelów tego miasta i st. wymazany.

Dwóje nasz jak mówią jeszcze z niektórymi mocarstwami traktaty handlowe zawarze, aby Angielskiemu handlowi coraz więcej pomagać, nad czem opozycyjne pisma szczególnie wydają uwagi.

D. 21 paźd: Angielska Eskadra wyszła z Gibraltaru z 4000 lądowego wojska. Jedni rozumieją, że ta wyprawa przeciw Minorce, drudzy, że do Malty jest przeznaczona.

Z Paryża d. 19. Listopada.

Przedwczoraj bywszy minister Truguet, który był na liście emigrantów położony, aresztowany został. Lecz ma być wypuszczony na wolność pod warunkiem, aby iechał do Hollandyi, i ztamtąd o wymazanie z listy emigrantów starał się.

Dnia 14 listopada dyrektoryat w celu

nadania mocy wyrokowi swemu pod dniem 8 postanowił wezwać związkowe i neutralne mocarstwa aby przedsięwzięły potrzebne środki do ściągnięcia w pewnym i oznaczonym czasie uaytków swoich, którzy się na wojennych i innych do Anglii należących okrętach znajdują.

Mówią, że jakiś Angielski okręt w okolicach Noirmuttier kilku agentów na ląd wysadził. W Brest zatrutiano się nowym ambarkowaniem wojska lecz przyszedł przeciwny rozkaz i lud był znowu na ląd wrocony.

W radzie 500 za wcieleniem S. iut-horent przyjęto na rok 7 rezolucja o podatku na rzeczy ruchome i wydatki, na mocy której wszyscy urzędnicy zostają częścią swojej płacy muszą oddawać; także od służących, koci, karet ma być nałożony podatek. Od karyolki 50 Franków od kuczera 107 ma być placone.

Mówią, że zniony Mesmer przybył do Paryża, i znowu swoje magnetyczne doświadczenia ma rozpocząć.

Xina Marokańska czekała w Malcie na pozwolenie dyrektoryatu, aby mogła do oczyrzny powrócić to pozwolenie za dopomnieniem się Cesarza Marokań: otrzymała.

Przy aralii, Reńskie wystawiono przechodne Telegrafy, i na ten koniec ustanowiono kompanią telegraficzną.

Kasja zmiankowa jak wiadomo wielki cios odebrała! Już od 10tego listopada cisnęło się bardzo wiele malaccyckich biletów, aby je za gotowe pieniądze wymienić, a 17 dyrektor iey nie pokazał się, i cofnął ieden bilet oświadczając, że on kasie półtrzecia miliona jest winien. Wczoraj rucili się wszyscy do kaszy którzy bilety mieli, lecz ta, mając wiele dobr, ale

niedosyć pieniędzy do wypłacenia wszystkich bilietów, musiała nakoniec swoje wypłacanie zmniejszyć. Dozorcy kasy, którzy są tutaj z najpierwszego handlowego domu oświadczyli, że po wypłaceniu swoich bilietów jeszcze 1,800,000 Fr: w czystym kapitale mają, że najwięcej ich wexlow w przyszłym dopiero miesiącu mają termin płacenia, a zatem, gdy kilka tygodni czasu będą mieli pozwolone, wszystkie biliety zmienić potrafią, jeszcze niewiemy, czyli tutejsi kupcy będą biliety kasy przyjmować. Wczoraj z rozkazu rządu kasa była wojskiem zastąpiona, z przyczyny, że zaczęto mówić jakoby kasę chciano rozbić. Lecz administracya kasała zaraz oznajmić, iż ponieważ generalny dyrektor kasy August Meneron zniknął, potrzebna stan kasy przyrzyc, i że do dalszego urzędzenia biliety od 500 do 300,000 Frankow po jednym tylko na każdą osobę co rano wymieniane będą.

Względem tej kasy z miankowej, którego dyrektor Meneron uciekł, już się publiczność przez poczynione rozporządzenia zaspokoiła, gdy akcyoniści dla okazania przychylności rządowi oraz pewności i bezpieczeństwa handlu sumę 13 mill. 994,000 Frankow w bilietach przez Meneron podpisanych na siebie przyjęli i zaręczyli.

Z Londynu d. 19. Listopada.

W tej chwili, w której Europa powszechną znowu wojną jest zagrożoną, są tacy ludzie, którzy pytają się, jaki też los Francyi będzie? To to kraj ten od lat 6 wytrzymał, to czego dokazał w tym przeciągu czasu, przechodzi wszystkie rachuby sytuacji zgadzającej. Lecz inne zapyta-

nie trudniejsze do rozwiązania podają drudzy. Jaki los będzie narodu z 10 do 11 millionow ludzi złożonego, który przez skutki bez przykładnego swego powedenia do tego stopnia przyszedł potęgi, iż w nayodleglejszych od siebie punktach ziemi, utrzymował woyska i flotty na wszystkich morzach, którego dług w przeciągu lat 6 podwojony i do pół szosta miliardów zł: podniesiony został, a który w roku zeszłym na swoje zwyczajne i nadzwyczajne wydatki 580 mill. wyliczył; narodu, który tylu podatkami i st obciążony, jak żaden inny pod największą przemocą zostający, a który jednak złożył dobrowolnie ofiary 28 mill. zł, narodu, którego rejestra handlowe od lat 7 więcej bankructw zawierają, niż w połowie Europy kupców się znajduje; nakoniec narodu, który w jednym porcie Londyńskim więcej niż 3000 okrętów liczy, a który przestawszy od lat 10 przeszło 150 mill. złotych na ląd stały, jeszcze jednak w banku swoim ma dosyć pieniędzy. Bez wątpienia obraz ten jest mamiącym, lecz któż się ośmieli dać odpowiedź na zapytanie nasze, jak daleko ten naród zajdzie i co mu się może ponysłnego lub złego przytrafić?

W momencie gdy pefejsze W. Brytanii w Indostanie zdają się być zagrożone nie odrzeczy będzie dać poznać stan terazniejszy Anglikow w Indyach: Anglicy są samowładzami panami Bengalu, i wielkiej części kraju Bahar. M ratowie posiadają resztę. Na brzegach rzeki Oriza Anglicy mają powiat Midaapour. Wszystkie te kraje wraz z powiatem Benares, zajmują 160 mil Angielskich i około miliona ludności. Całkowitość ich dochodu

jest około, 3,050,000 f. szt. (122 miliony zł. pol.) Sam Bengal z swemi przyległościami czyni 4,210,000, a kosiła jego wynoszą 2,540,000, zostaje 1,610,000 f. szt. — Madras na brzegach Koromandelu przynosi 1,070,000 f. szterliń: , wydatki zaś jego 985,000 , zostaje 85,000 f. szt. — Bombay na brzegu Malabaru kosztuje 500,000 f. sz. nad dochody. Na wyspie Sumatra posiada gubernią Bencoelen , lecz i ta 50 f. szterl. przechodzi swoje dochody. Można oszacować cały dochód kompanii Indyjskiej z cłem, solą &c. nie rachując w to subsydyów Nababow, Oudy i Karnaty do 4,640,000 f. sz. (185,000,000 zł. pol.) Siły wojskowe w czasie pokoju 10 Europejczyków i 52 tysiące Cypayow. Kompania sprzedaje corocznie w Anglii towarów blisko za pół szosta miliona f. szterl.

Z Hagi d. 20. Listopada.

Kapitan Souther, który nie wykonywał rozkazow admirała de Winter w ostatniej morskiej bitwie, a na którego rada wojenna właśnie dekret miała gotowy, wczoraj z swego więzienia uciekł.

Ma być ustanowione nowe urządzenie względem sądow wojennych co się tyczy osób wojskowych, aby prędzej, niż dotąd odbywały się.

Rząd nasz wysłał jednego agenta handlowego do Filadelfii. W podobnym charakterze uda się obywatel Nieuwerkerk do Madrytu z kąd nasz minister Valkenaer powroci i swoje miejsce znowu jako profesor historii w Leydzie obeymie.

Najnowsze listy z Bruxelli donoszą, że wolna żegluga na kanale między Antwerpią i Bruxellą znowu przywrócona jest. Muncypalność Bruxelska rozpuściła

także gwardyą narodową, a obywatele którym była broń rozdana muszą ją złożyć narad u kommandantow swoich sekcyy. W Alsenedes był zabity kommissarz dyrektoryatu, co gromadę 8,000 talarow kosztowało. Na zachodniej Skaldzie dała się widzieć mała Angielska Flotylla, która chciała zapewne dodać broni i ammunicyi insurgentom. Mowią w prawdzie, że insurrekcyja wybuchła także w Trewirskim; ale o tem nie ma jeszcze dowodnego doniesienia. Dodają nadto, że krwa we spotkanie się także było z insurgentami w dawniejszej Lotaryngii. Ale trzeba czekać na to potwierdzenia, gdy listy od Mozeli i Renu nic o tem nie wspominają.

Ze Lwowa d. 12. Listopada.

Stosownie do odebranych wiadomości z Wołoch bardzo wiele tamtejszych bojarow uciekło do Bukarestu chroniąc się przed zemstą wzmacniającego się codzieln Pasmań Oglu, któremu pod czas oblężenia dowozu żywności bronili. Oczekiwany tu jest margrabia de Chateler dla którego dom już najeżo i przygotowany. Zamiar jego tu przybycia licznym podpada do myślom. Jedni utrzymują, iż przeznaczenie jego ściąga się do objazdu granic wschodniej Gallicyi, a inni sądzą, iż ma upatrywać miejsca zdanej na nowetwierdze.

Z Achen d. 22. Listopada.

Znowu dowiadujemy się, że z Dyest wypędzeni buntownicy na nowo się tam zgromadzili, lecz ich woyska nasze już tak przycisnęły, że kapitulacyi żądać musieli. Oczekujemy poddania się ich na dyskretyą.

GAZETY KRAKOWSKIEY

W NIEDZIELĘ DNIA 9 GRUDNIA 1798.

E D Y K T.

Kommissya do uregulowania długow zachodnio galicyjskich Synagog naywyższym Patentem pod 18tym lutego 1797 wyznaczona. Wszystkich wierzytelow Synagog, szczególnie zaś duchowne zgromadzenia, starszych bractw, i przetożonych funduszow pobożnych, tudzież proboszczow, dozorcow szpitalnych, prowizorow funduszu edukacyjnego i innych prywatnych wierzytelow, na przewencie krupki mięsa koźszego tej lub owey Synagogi zabezpieczone pretensye mieć się rozumiejących, niniejszym edyktem upomina: ażeby ciż, a mianowicie wierzytiele Synagog tu w kraju osiadli, powyżey już wzmiankowani, w przeciągu dwoch miesięcy, za granicą zaś mieszkańcy wi. rzyciele prywatni, do których duchowne zgromadzenia, starsi bractw, i przetożeni funduszow pobożnych, tudzież proboszczowie, dozorczy szpitalni, i prowizorowie funduszu edukacyjnego nie liczą się, w przeciągu czterech miesięcy od dnia zaśięty publikacyi swoje pretensye nieposredniczo do wspomnioney kommissyi likwiduacyey w porządney nocie, a mając co kilku razem Synagog, każdą w osobnym memoriale zgłosili, lub też zgłoszenie pretensyi do C. Kr. urzędow cykularnych, rzetelnościakowey pretensyi złożeniem oryginalnych dokumentow dowożąc, tym peunicy podali; ile że w przeciwnym przypadku przetożeni duchownych zgromadzeń, bractw, i pobożnych funduszow, proboszczowie, dozorczy szpitalni, i prowizorowie funduszu edukacyjnego grzywnami 10 procentu od kapitału nie podanego wynoszącemi skarani, wraz, ciels zaś owi, którzy swych pretensyi na terminie nie zgłoszą, niestuchani, i z niczym na zawsze odprawieni byż mają. Gdy wreszcie wielu wierzytelow noty swoje w tym przedmioci do tutejszych, wysokich rządow krajowych iuz podało; więc przez ten edykt szczególnie owi wierzytiele rozumieją się, którzy się dotąd nie zgłosili. Dan w Krakowie dnia 9go listopada 1798.

Jan de Platzer, Konsyliarz Gubernialny.

Z Medyolanu d. 12. Listopada.

przyprowadzać do skutku. Pomiedzy innymi podatkami postanowiono także taxę osobista na wszystkich obywateli od 21 do
 Nowy plan skarbowy przyjęty od naszego prawodawczego ciała zaczęto iuz

60 lat, i taxę handlową stosowną do majątku płacących. Właściciele kapitałów muszą podobnie pewną ilość zapłacić. W tymże czasie ogłoszono ustawę oddającą pod zarządzenie dyrektoryatu za 10 mill: 333 tysięcy liwr: dobr narodowych, które kupione być mają przez 333 familij na 3 klasy podzielonych, i te zapłacić pewną część w gotowych pieniądzech obowiązane będą w przeciągu czasu 3 dekad. Summy te natychmiast użyte zostaną na utrzymywanie wojska Francuzkiego. — Podług wyroku dyrektoryatu wszystkie dochody biskupow sekwestrowane będą na korzyść rzeczypospolitey. Każdy biskup pessaży stosowną do posiadanych dochodów odbierać będzie. Obywatel Conti pojechał do Paryża z aktem przyjęcia nowej konstytucyi.

Z powodu wybuchłych nowych ruchow w Brescia, jenerał kommanderujący ogłosił karę śmierci, dla wszystkich tych osob, przy którychby sztylet znaleziono. Nad uzbrojeniem Mantui ciągle pracują, fortyfikacye twierdzy S. Grzegorza znacznie także powiększono, i twierdzę Peschiera we wszystkie potrzeby opatrzone.

Z Medyolanu d. 3. Grudnia.

Proca wielu woysk Francuzkich, które tedy sodziennie przechodzą, oczekujemy tu na nowy jeszcze oddział 20,000 ludzi. — Odezwa, którą nasze prawodawcze ciało wydało do wszystkich zgromadzeń pierwiastkowych była następująca: "Wasze kreskowanie względem podaney wam konstytucyi będzie pierwszym uroczystym dziełem waszey samowładności, lecz obywatele niedaycie się mieć zwodniczym obrazem doskonałości. Kto szuka iey w

dziełach ludzkich, ten nie zna ludzi. Pamiętajcie na to, iż niedostatek tego przymiotu w każdym dziele ludzkim znaydujący się, z czasem sami poprawić możecie. W krotkim przeciągu trzech lat, macie znowu przetrząść konstytucyę, a doświadczenie przeszłości, mistrzyni rozumu, przyjdzie wam na pomoc do iey odmiany i poprawy. Będzie to wyższym ieszcze i znakomitszym czynem waszey samowładności. Nakoniec obywatele, wasi reprezentanci okazując poległość i uszanowanie ku waszey samowładney woli sądzą być obowiązkiem donieść wam, iż wmiészani w poczet swoich współziomków chcą sobie przynieść zaszczyt połączenia opinii swoich z waszemi. „ Do tey odezwy przyłączona była deklaracya praw i obowiązkow obywatela wraz z konstytucyą podług odmian uczynionych przez obywatela Trouvé.

Z Rasztaft d. 19. Listopada.

Konklusum odpowiednie na ostatnią notę Francuzką na sefsyi dzisiejszey ułożone zostało. Oto są zasady na których się wspiera, imo Deputacya przyjmuie jako przyrzeczenie obowiązujące, oświadczenie ministrow pęłomocnych rządu Francuzkiej, iż ustawy względem emigracyi nie tyczą się wcale perolu Niemieckiego i że żadnego mić nie będą skutku po zawartym pokoju, nie tylko względnie mieszkańców ustąpiionych krajow, ale też ieszcze i względnie tych wszystkich osób które deputacya jako należące do narodu Niemieckiego przedostąpią swoją notą obięta. Zdo Co się tyczy długow deputacya Rzeszy odmawia obciżenia Rzeszę temi długami, których ministrowie Francuzcy nie chcą wcale przyznać.

3to Deputacya żąda utrzymania przy Rzeszy wyspy Buderich. 4to Obstaie przy odmowieniu zniesienia cła w Eisfleth i przy tym wszystkim, co względem tego przedmiotu w notach swoich poprzedzających wyraziła. 5to Zezwała na uczynione żądanie względem miast Frankfurtu, Hamburga i Bremen z wyroźnym jednak ostrzeżeniem zachowania w całości praw, wszystkim innym miastom Rzeszy służących (na punkt ten była równość głosów) 6. Co się tyczy wysp Renu zezwała deputacya, aby wyspy położone na lewym brzegu Thalweg które przed wojną czyniły granicę między dwiema państwami należały do Francyi, lecz pod pewnymi warunkami. 7 Obstaie tym mocniej przy artykule o twierdzy Ehrenbreitsstein przydając, iż terazdiwszy iey byt interesnie bezpieczeństwo Rzeszy, a żadnego nie ma wiazku z bezpieczeństwem Francyi, i że ta nie ma dostatecznych powodow do odrzuczenia trwających umow, a tym samym w niebe-

spieczeństwo podania bezpieczeństwa państw sąsiedzkich.

Ministrowie Francuzey odebrali wczoray nadzwyczajnego kuryera z Paryża.

Z Bruxelli d. 18. Listopada.

Insurgenci znowu Diest opuścili i schronili się do lasow. Korpus ich było 6000 ludzi mocne, jednak od woyska naszego w taką ciążność zapędzone było, że 400 insurjentow w wodzie zatęęło, 100 z ich przedoiicy straży od naszey iazdy w sztuki rozsiekanych zostało; wiele im wozow, koni, i broni zabrano. Teraz cztery nasze kolomay bunatowskiow ścigają.

Jenerał także Bonard miasto Antwerpia i różne mieysca od stanu oblężenia uwolnił. Wczoray i zawczoray wielu więźzy z Lowanium i innych mieysc tu do więzienia przyprowadzono, którzy do portow rzeczypospolitey postąpi byli. Przybył tu także zakładnicy z Diest, i ci do Paryża postąpi będą.

DONIESIENIA.

Ponieważ podatek skurowego w Krol: mieście Lublinie od 1go stycznia 1799 poczynając znowu więcej dającemu wypuszczony zostanie; przeto się niniejszym każdemu o tym donosi, i arendowne warunki ustanawia.

1mo Cena fiskalna wynosi 9006 zł; ryń. 15 kr: czyli 36025 zł: pol:

2do Każdy chcący arendować ma się zakładem 200 czer. złotych opatrzyć, ktorem przed licytacją złożyć należy.

3tio Ma mieć każdy chcący arendować kaucyą lub w gotowiznie, lub też fideiuforsyeczną, całorocznę kwotę arendownę równą.

4to Każdy arendujący, który ten podatek najwyższym podaniem zaliczyt, obowiązany będzie, kwotę arendowną kwartalnymi ratami zawsze z gory do C. K. kasy cyrkularney zaliczać.

5to Będzie kontrakt z tymże według z wyczaui przez tutejszy Krol: urząd cyrkularny salwa ratificatione wysokich rządow krajowych prowizorycznie zawarty.

6to Każdy arendujący, chociaź kontrakt rocznie zawarty będzie, wszelako takowegoż odstąpi, jeżeli w ciągu tego roku wzmiankowany podatek na rozkaz najwyższy inaczey urzędzouy, albo wcale zniesiony zostanie. Zaczyn na ostatek.

7mo Chcący arendować z rana o 9tej godzinie w Ces: Krol: cyrkularney kancelaryi Lubelskiej znajdować się mają.

Z Ces. Kr. cyrkularnego urzędu. W Lublinie dnia 12go listopada 1798.

F. X. Schmelz.

Z Caf. Krol. pełnomocney Zadzworney Kommissyji.

Dnia 8 stycznia 1799 puszczone będą w C. K. Zachodniogalicyskiej gubernialney dyrekcji ekspedytu w Krakowie, liwerunki:

1.) Na wszystkie gatunki Papieru. 2.) Piora. 3.) Opłatki. 4.) Swiece woskowe. 5.) Lak dla C. Krol. Gubernium, C. K. Apellacyi i C. K. Krakowskich szlacheckich sądow, dla buchalteryi prowincjonalno-rządowey, dla kasy główney kameralney, dla administracyow eta, tabak i stepła, dla administracyi dobr rządowych, dyrekcji budowniczey, urzędu mennicznoprobieznego, dla urzędu fiskalnego, dyrekcji polowej, i taxamtu jeneralnego, na ostatek dla sądow kryminalnych Krakowskich w trzech letnią dzierżawę, zaczawszy od dnia 1 lutego 1799, owemu, który się zobowiąże naylepsze materyały w cenie iak naytańszy dostarczać.

Ceny pierwsze dla tych Artykułow sa:

Za ryzę papieru Hollenderskiego 4 fl. 25 kr. Detto detto ordynaryynego posztowego 3 fl. 25 kr. Detto detto iak zwanego Kancellay Papier w wielkim formacie 3 fl. 55 kr. Detto detto do konceptu 2 fl. 20 kr. Detto detto Medyan papieru 11 fl. 30 kr. Detto detto papieru rygałowego 12 fl. 30 kr. Detto detto do pakowania w wielkim formacie 4 fl. 50 kr. Detto detto w małym detto 4 fl. 10 kr. Za tysiąc pior 10 fl. Za kopę wickszych opłatkow 12 kr. Detto mniejszych detto 6 kr. Za funt białych woskowych swic 48 kr. Za funt laku 1 fl. 48 kr.

Wreście ma się każdy na aukcyę przybywaiący końcem zabezpieczenia skarbu w kaucya gotowych pieniędzy lub w kaucya przyzwoitą fideiuforyczną, i w vadium w gotowiznie przed aukcyę złożyć się bydź mairym 10 procentow summy odbytovey artykułu dostarczać się maircego opatryć, które ostatnie owym licytantom, którzy nie zalicytowali zaraz po skończoney aukcyi oddane, owemu zaś, ktorem naywięcey podał, po rezultacie aukcyonalnym przez rząd krajowy aprobowanym i kontrakcie potwierdzonym w summę kaucyi złożoney bydź maircy wrachowane lub po złożeniu kaucyi oddane będą i przeciwnie, ieslihy kontrahent od arendy zalicytowaney przed zawarciem kontraktu odstąpić miał, na rzecz skrbu przypaść ma.

Kaucya na dostarczenie papieru ustanawia się na 1000 fl. ryń. Pior 200 fl. Opłatkow 100 fl. Swic woskowych 1000 fl. i Laku 300 fl. ryń. Vadium zaś moze na dostarczanie papieru, circa 500 fl. ryń. Pior 80 fl. Opłatkow 30 fl. Swic woskowych 500 fl. i Laku 160 fl. ryń. wynosić.

Wszystkie pobliższe warunki mogą życzący arendy tey, w tuteyszey gubernialney dyrekcji ekspedytu zasiągnąć, i w tym sposobie poprzednie do rzezoney dyrekcji udać się. W Krakowie dnia 16 Listopada 1798.

Leopold Fryderyk Schmith.

C. K. Sądy Szlacheckie Krak. Galicyi zachodniey oznaymia tym Edyktem Pani Jadwidze z Dżibonich Zegatowiy, i iey mężowi Kaźmierzowi Zegatowi, iako i Francisze z Dżibonich Stawski: ze Pana Jac Nepomucen Michalczewski, Antonina i Benedykt Grątkowsy małżonkowie, iako też Maryanna i Jan Bystrzanowsy małżonkowie u tych C. K. sądow o przywrócenie do dawnego stanu na przeciw dwom dekreto: 1mu Ziemstwa Sandomierskiego pod datą 23 września 1782 r. 2mu Grodu Sandomierskiego pod datą 24 maja 1785 r. względem summy 10,000 zł. pol. przez niegdys Xieźda Marcina Dżiboniego pretendowaney, żałobę na nich podali, i pomoc sądu; ile sprawiedliwość wymaga, prosili.

Gdy zaś sady te niemairę wiadomości gdzie obżałowani zostaię, lub czy wcale w C. K. Kraiach dziedzicznych znayduią się, imże Patrona tuteyszego Pana Liebicha z ich szkodą i ich kosztem zastępcą postanowily, z ktorym proces ten, podług ordynacyi sądowey, rozpocznie się i ukończoney bedzie; oni przeto Edyktem ninieyszym tym końcem upominaię: ażeby w czasie przyzwoitym, to jest: w przeciagu 90 dni sami się stawili, albo iesli iakie ma prawa swego dowody, te zastępcy w znaczonemu wcześnie przesłali, albo nakoniec innego sobie patrona obrali, tego sądom tym wynieśli, i podług przepisu tych środków prawa używali, które do obrony swey sprawy za nayskuteczniejsze osądza; ile że w przeciwnym razie, podług owiewu C. K. praw, wszelką niedogodność, z zaniedbania wynikaięca, samiby sobie przypisać winni byli.

Jozef de Nikorowicz.

Darowski.

Jan Morak.

Z Rady C. K. Sądow szlach: Krakow: Galicyi zachod. w Krakowie d: 29 Października 1798.

Elsnor.